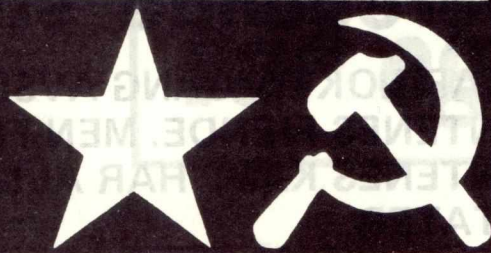

Oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE
AV ARBEIDERKLASSEN
MOT MONOPOLKAPITALEN
OG FOR SOSIALISMEN!

Nr. 7

6. årgang av avisa til SUF (m-l)-stud. 1971

Studentenes hybelsituasjon

Oppbrudd har snakket
med noen av dem vi
fant ved hybeltavla
til samskipnaden

ER BOLIGNØDEN ULØSELIG?

Det er stor bolignød blant studenter i dag. Sjøl
DKSF må innrømme det. Men som de reaksjonære
splittelsesmakere de er, bruker de nøden som et
argument for å sette studentene opp mot andre
vanskeligstilte: »Som følge av den lite smidige
holdningen fra hagekolonistenes side, vil en
rekke av studentene måtte gi opp sine studier.»
(Minerva nr.2)

Universitas skriver: »Vi får håpe at man før
eller siden kommer fram til en permanent ord-
ning med kommunen om overtakelse av nedriv-

ningsgårder til studenthybler.» Vi er redd vi skal
få vente lenge hvis vi nøyer oss med å håpe på
kommunens godvilje.

Bolignøden for folket er et resultat av kapi-
talistenes politikk, og kan derfor ikke fjernes
for godt under kapitalismen. Men vi marxist-
leninister mener at mye kan oppnås også i dag,
ved at folket sjøl tar hånd om sakene. Det finns
en effektiv måte å utnytte gårdene på: Det går
an å okkupere dem!

"5000 hybeløse studenter" skrev Dag-
bladet tidligere i høst. Dette er ikke ei
midlertidig krise. Sjøl om noen nå har
skaffa seg hybel, og mange har gitt opp og
reist hjem, må vi vente at problemet kom-
mer tilbake hver høst med stadig større
tyngde. Fra 1969 til -70 steg studenttallet

med 2000, og det er ikke noe som tyder på
at tilstrømminga stanser opp. Samtidig må
en vente at hybelmarkedet blir verre etter
som sentraliseringspolitikken fører med
seg større konkurranse om boligene.

Alle boligproblemene til folk i Oslo kan
føres tilbake til kapitalistenes strev etter
høyere profitt. Det gjelder tvangsflyttinga
fra bygdene som skaper det store presset,
og det gjelder bygginga av boliger som er
så dyre at folk ikke har råd til å bo i dem.
Dessuten stiger husleiene enormt også
for gamle leiligheter. Gamle hus saneres
og det bygges luksusleiligheter på tomta,

eller plassen brukes til nye veianlegg.
Hvert år forsvinner ca 500 boliger fordi
de bygges om til kontorer som skaffer
eieren mye større leieinntekter.
Samtidig står folk i boligkø i 6 - 7 år, og
mange mottar støtte fordi de ikke greier
husleia, eller de bor i usunne og dårlige
gamle boliger.

Noen endelig løsning på disse problemene
er ikke mulig under kapitalismen. De vil
gjenskapes på nytt og på nytt av de kapi-
talistiske samfunnsforholda. Men bedring

FORTSETTES SIDE 3

Finn

Jeg studerer jus. Begynte i høst.
Jeg sto på lista 14 dager før jeg fikk noe.
Måten boligformidlinga ble drevet på gjorde
et dårlig inntrykk på meg.

Er lite fornøyd med den hybelen jeg fikk
så jeg prøver å finne en ny. Jeg betaler
200 kr. i måneden og vertinna er inne
på rommet hver dag. Mitt inntrykk er
at hybelmarkedet er helt prekärt -
kamerater av meg har hatt store vansker.

Inger

Jeg studerer pedagogikk og har
holdt på 3 semester. Bodde hjemme
første semester og fikk så hybel gjennom
formidlinga etter 2 dager. Jeg tror det
er mye vanskeligere for gutter enn for
jenter å få hybel. Jenter er lettere å
utnytte enn gutter og mange eldre vil
helst ha jenter. Den hybelen jeg har er
på 175 kroner og 20 kvadrat og det er
ingen betingelser knyttet til den. Fra
venner og bekjente har jeg inntrykk av at
jeg er spesielt heldig.

Roy

Har studert psykologi halvannet år.
Jeg fikk hybelen gjennom familien og må
si jeg hadde drittflaks. Hybelen er bra,
på 150 kr. måneden og uten plikter. Nå
prøver jeg om mulig å få en enda bedre.
Jeg kjenner mange som har store
problemer. Folk går rundt på kantina og
spør etter hybel. For mange betyr hybel-
leting utsettelse av studiene til en har
funnet noe. Nye studenter som ikke kjenner
noen har masse problemer. Mange må
finne seg i jævlige betingelser som lang
reise og trange hybler uten klesskap og
kokemuligheter. Det kan bli å ligge på
golvet i et lite rom og smøre frokost før
de drar til Blindern.

FORTSETTELSE SIDE 3

Universitets-

konferanse om EEC

Baksida

DKSF går imot forberedende- studentene side3

Vietnamarbeidet side 2

Rødkledd reformisme fra Kjeldstadli Baksida

Trondheimsfolk tar sakene i egne hender

Lokaltog fra Korsgata under Anti-EEC-uka

I Trondheim eier NTH et byområde der
det var meningen å bygge arkitektskole.
Hus er revet eller forfaller, og folk er
blitt tvangsflytta til andre saneringsstrøk,
til dyre blokkleiligheter eller gamle hjem.
Nå er skolen utsatt minst 5 år, men like-
vel fortsatte NTH å kaste ut folk, nå for
å bruke plassen til kontorer. Beboerne
i området reagerte sterkt på dette, de
organiserte seg og stilte krav overfor NTH
om at ingen måtte kastes ut, men at folk
tvert om skulle flyttes inn i de boligene som
sto tomme. Da NTH ikke gikk med på dette
hjalp beboerne endel husløse studenter og
barnefamilier å flytte inn. Foreløpig har
ikke NTH våget å reagere på dette. Det blir
holdt dagnad for å rydde opp i området,
forskjellige tiltak for å skape trivsel
organiseres og områdeavis blir utgitt. Denne
aksjonen er også et eksempel på at studenter
går sammen med andre lag av folket i kamp
mot bolignøden. Ca. en tredjedel av de
som bor i strøket er studenter.

oppbrudd

OPPBRUDD utgis av SUF (m-l)s studentlag.

Ansvarlig redaktør: Torbjørn Melbye.
Redaksjonens adresse:
Postboks 115, Blindern, Oslo 3

Årsabonnement på OPPBRUDD koster kr. 10,-.
Abonnementsspenger betales over postgirokonto
nr. 20 41 88, og talongen merkes:
»Abonnement Oppbrudd»

Trykt i offset hos a/s Duplstrykk Oslo 1971
Utgitt med støtte av kulturstyret i Samskipnaden

SLÅ TILBAKE PROPAGANDA OFFENSIVEN

Den organiserte EEC-motstanden er nå inne i en avgjørende fase. En må desverre konstatere at tilhengerne i øyeblikket har initiativet i kampen. Med UDs brosjyreflom og den konstante propagandaen i presse og kringkasting, får de stadig spredd fellesskapspratet sitt ut til folket.

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid (AKMED) har nettopp avvikla ei anti-EECuke som i hovedsak var bra. Store mengder av avisa "Kamp mot EEC og dyrtid" er spredd og flere lokale aksjonskomiteer ble dannet. Likevel økte aktiviteten for lite fra i vår, opptrappinga av motstandskampen tilsvarer ikke statens og kapitalens gjentatte snikinnmeldingsframstøt og tyngden av tilhengerens propagandaflom. For å møte denne flommen har imidlertid AKMED tatt initiativet til utgivelsen av en serie hefter om forholda i EEC-landa.

Folkebevegelsen mot EEC (FB) har vist lite politisk initiativ siden aksjonsuka i juni, bortsett fra den vanlige, og bra, stands og dugnadsaktiviteten. Vi har venta forgjeves på at FB skulle ta initiativ til en strategisk plan for å imøtegå forlovelsespakta og den svadaen som vil komme omkring forhandlingsresultatet.

EEC-motstandere! Vi må slutte å forlite oss på anti-EECbevegelses spontanitet. Dette er en av våre viktigste svakheter. Vi må huske på at hvis det ikke blir gjort et iherdig, langvarig og tålmodig organisatorisk arbeid, så vil ikke massene automatisk slutte seg til motstandernes rekke.

Fienden er en gigant; den nye tyske imperialismen støttet av USA-imperialismen. Fienden er også den norske monopolkapitalen og dens stat. Disse perspektiva må vi ikke glemme, og vi må avpasse motstandskampen etter det.

Den dagen forhandlingsresultatet foreligger, vil det uten tvil bli forsøkt å ta motstanderne på senga. Da vil det norske folk få presentert feite overskrifter som maler betingelsene rosenrøde. Da vil det bli lokket med forlovelsespakt, som i praksis er forhåndsinnmelding for folkeavstemninga. Da vil Romatraktatens reelle innhold bli forsøkt skjult i taleprat om s ærordninger.

EEC-motstandere! Denne dagen skal også vi forberede! Sentralkomiteen i MLG (Marxist-leninistiske grupper) har offentlig lagt fram et forslag til aksjonsprogram for disse strategiske og taktiske forberedelsene:

1. EEC-motstanderne må samle seg om en landsomfattende underskriftsaksjon mot forlovelsespakt for folkeavstemninga.
2. På flest mulig arbeidsplasser, skoler, universiteter, i bygder og boligstrøk bør det arrangeres prøveavstemninger.
3. Det bør iverksettes en storstilt opplysningskampanje, særlig rettet til folk på arbeidsplassene. Parolen bør være EEC betyr dyrtid - EEC betyr en trussel mot arbeidsplassene.
4. Når forhandlingsresultatene foreligger, bør alle motstandere samles til en dag med kraftige aksjoner, der vi stiller følgende paroler:

Ja eller nei til fullt medlemskap i EEC !

Nei til forlovelsespakt !

Dette bør markeres med kraftige aksjoner.

Marxist-leninistene oppfordrer alle EEC-motstandere til å drøfte disse parolene og sette dem ut i livet.

DKSF går mot forberedende studentene

DKSF HAR NOK EN GANG AVSLØRT SEG SOM STUDENTENES FIENDE. MEN FORBEREDENDE-STUDENTENES KAMP HAR ALLEREDE GITT RESULTATER.

Mini-Minerva, flaket med DKSF's mest reaksjonære oppgulep, har i nr. av 30/9 følgende hovedoppslag: "FSF driver krise-maksimering". De påstår i artikkelen at FSF har feilberegna behovet for hjelpe-lærerstillinger, slik at da ex. phil. fikk 15 nye lærere, viste det seg at bare få tegna seg på de nye gruppene i logikk.

La oss se litt på hva som egentlig skjedde på forberedende. Vi har snakket med en student som var ansatt som fagpåmelder for examen philosophicum i høst. Han kan fortelle: "I logikkvariantene 1 og 3 som er basert på gruppeundervisning, viste det seg at 900 for mange studenter hadde meldt seg på. Dersom man regner med 30 på hver gruppe manglet man altså 30 hjelpe-lærere til gruppeledere. Et allmannamøte

på forberedende, hvor flere hundre studenter deltok, vedtok å kreve bevilgninger til 30 hjelpe-lærerstillinger. Dette kravet blei støtta av Filosofisk Institutt og av Yngre Hjelpe-læreres Forening. Nesten med en gang fikk man 15 hjelpe-lærerstillinger. Da nye påmeldingslister blei utlagt, viste det seg at bare ca 300 meldte seg på de nyoppretta gruppene (ikke 53 som DKSF hevder). Dette tror jeg har mange årsaker. For det første viser det seg at de opprinnelige gruppene er overtegnet og har opp til 90 deltakere, for det andre at en del studenter sikkert er gått over til logikkvariant 2, for det tredje at noen trodde det var uopdvendig å melde seg på på nytt og endelig er nok en del rett og stett reist heim. En ting er iallefall klart, behovet for de 30 stillingene er fortsatt i høy grad til stede, og studentene må for all del føre sine aksjoner videre."

Examen philosophicum-utvalget har i flere år prøvd å få høyere bevilgninger til forberedende uten resultat. Men så snart studentene truer med aksjoner, ser man altså resultater. Om aksjonen sier Mini-Minerva: "Det er klart at FSF, ved å overdimensjonere hele problemet, bare har bidratt til å undergrave studentenes argumentasjon."

En kan konkludere: Nok en gang ser en at DKSF ikke går av veien for å bruke halv-sannheter og løgner for å spytte på FSF. Enda bedre er det hvis de samtidig kan få det til slik at SUF (ml) har skylda, "SUF står bak".

HVA BETYR DET AT "SUF STÅR BAK"?

Vi kommunister innrømmer naturligvis åpent at våre folk deltar i og støtter fullt riktige aksjoner som tjener studentenes interesser. Vi går heller ikke av veien for å stille oss i ledelsen for slike aksjoner, der det er nødvendig. Dette anser vi for å være enhver marxist-leninists plikt. Slik også under den aksjonen som pågår på EX.phil.

Vi vil hevde at hetsen som DKSF nå kjører ut mot FSF, saboterer studentenes interessekamp. Isteden for å føre ut saklige politiske angrep, har nå DKSF gått over til en konsekvent møkkaspredning uten å vise det minste vilje til skikkelig politisk kamp.

Studentene, spesielt de nye forberedendestudentene vil merke seg dette. Det er de som skal dømmes hvem som stiller seg på studentenes side i interessekampen. De vil utvilsomt avsløre DKSF som det de er: REAKSJONÆRE SABOTØRER.

ER BOLIGNØDEN...

FORTSETTELSE FRA FØRSTE SIDE

av de verste utslagene kan tvinges gjennom hvis alle de som rammes står sammen.

"Men ett er i alle fall sikkert - at det i de store byene allerede nå fins nok bolighus til at en straks kan avhjelpe enhver virkelig "bolignød" dersom en utnytter disse bygningene på en fornuftig måte. Dette kan naturligvis bare gjøres ved å ekspropriere de gamle eierne, og at arbeidere som er husville, eller nå bor i alt for overbefolkede leiligheter flytter inn i disse husene."

Engels: "Om boligspørsmålet". Det mangler ikke eksempler på hvordan bolignøden kan bekjempes ved okkupasjon av tomme hus. Et annet sted på denne sida har vi omtalt erfaringene fra Trondheim. I København har "slumstormerne" gjennomført aksjoner i stor målestokk. De okkuperer tomme bygårder og pusser dem opp. De husløse sjøl - gjennom sin organisasjon Boligfronten - bestemmer hvordan rommene skal fordeles. Boligfronten har 100 000 medlemmer, og har overtatt flere kvartaler i København! Fra først av blei politiet satt inn mot slumstormerne, og mange blei arrestert, men nå har myndighetene blitt tvunget til å la dem bli boende.

GÅ SAMMEN MED ANDRE SOM RAMMES AV BOLIGNØDEN !

DRA NYTTE AV ERFARINGENE FRA TRONDHEIM OG KØBENHAVN !

FORBERED AKSJONER !

Studentenes hybelsituasjon

FORTSETTELSE FRA FØRSTE SIDE

Joar

Begynte i høst på grunnfag i etnografi. Jeg bor på et pikeværelse innafor et kjøkken i en gammel bygård. Ingen forpliktelser - jeg betaler 150 - men det er ikke varmt vann og ikke skaplass. Jeg fikk den gjennom formidlinga uten å vente for lenge, fordi jeg var tidlig ute.

Hybelmarkedet er prekärt med mange som spør etter et sted å bo. Et ektepar jeg hørte om ville leie ut et 20-25m² rom, nyoppussa, til en student, men dette er et av en million tilfelle. Husrom er ikke et spesielt studentproblem, men et generelt problem. Jeg kjenner folk hjemme fra som jobber i byen og som har de samme problemene.

det norske studentersamfund hösten 1971

To 14.

Visekveld
Lø 16.

Kvinnen - reservearme for kapitalen
To 21.

Hvem skal kunstcritikken tjene?

HIMMELSTORMERNE

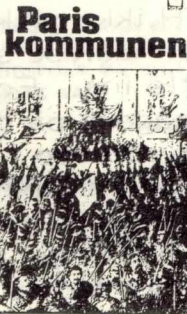
Pariskommunen 1871

Kr. 3,50

KARL MARX

Paris kommunen

Kr. 12,50

FORLAGET NY DAG

ABONNER PÅ FAGTIDSSKRIFTER!

DU KAN ABONNERE PÅ DE FLESTE AV UNIVERSITETETS TIDSSKRIFTER TIL UNDER HALV PRIS VED Å BENYTTE DEN SPEIELLE SPAREORDNING MED KLIPPEKORT - ABONNEMENT FOR STUDENTER.

KOM INNMOK HANDELEN OG FÅ PRISLISTE

UNIVERSITETSBOKHANDELEN

Beliggenhet. *Vettakollen*
Enkelt/Dobbelt. *Möbl./Umöbl.*
Ovn/sfyr Sentralfyr. *Elektr. oppv.*
Pris pr. mnd. kr. *300,-*
Særlige opplys. *ikke langl. hus, ikke skjeegg, ikke røker*
hjelpes til med sneemaking.

Mannl./Kvinnl.
Ektepar u. barn/m. barn.

6145 bht 1000 VIII 71

SF og Kjeldstadli snakker om å "supplere" dette med det de kaller "hegemonisk" kamp, "en offensiv kamp for å øke arbeiderklassens makt her og nå". Det er denne kampen som skal sikte mot å svekke det borgerlige herredømmet, den skal sikte mot å frambringe en revolusjonær situasjon.

En sak er at Kjeldstadli & Co. rører og blander sammen når de skal konkretisere denne "hegemoniske", "offensive" kampen. I siste nummer av Kontrast nevner f. eks. SF-ideologen Ståle Seierstad kamp mot tidsstudier og kamp for å bevare for-kapitalistiske produksjonsmåter i bygdene som eksempler på slik kamp. Mer typisk defensive kamper kan vel knapt finnes!

En annen, og mer alvorlig sak er det at de oppretter en slags "kinesisk mur" mellom økonomisk og politisk kamp. De ser ikke sammenhengen, enheten mellom dem. De ser ikke at enhver økonomisk kamp i bunn og grunn reiser spørsmålet om den politiske makta, og derfor også må ta de politiske aspektene i betraktning hvis den skal føres vellykket. De snakker om en type kamp som tar opp interessekampkrava, og en annen type som tar sikte på sosialismen, og som skal supplere den første kampen.

På denne måten får kampen for sosialismen, de politiske perspektivene, ingenting å si for den økonomiske kampen. Kampen for sosialismen kan da ikke tjene folks interesser i dag, ved å gi den økonomiske kampen slagkraft. Den tjener bare som et abstrakt ideal.

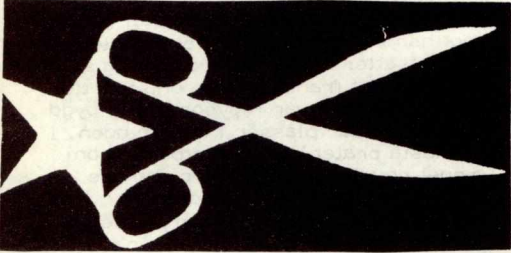
På den andre siden blir det heller ikke nødvendig med politiske perspektiver i den økonomiske kampen. Den kan være lønnsom i seg selv. (Dermed blir i virkeligheten Kjeldstadli & Co.s skille mellom korporativ og hegemonisk kamp en glimrende "teoretisk begrunnelse" for LO-pampenes slagord om å ikke blande politikk inn i den faglige kampen!)

Stikk i strid med dette står erfaringene fra streikekampene. La oss sitere hva ovnhusarbeiderne i Sauda uttalte i fjor:

"Resultatet av streiken er bare midlertidig. Under kapitalismen må arbeiderne alltid kjempe . . . Arbeiderne kan bare få de verdiene de skaper under en annen samfunnsform. Arbeidsfolk må derfor forberede seg på stadig nye kamper."

Tjen folket

Opp mot Kjeldstadli & Co.s mekaniske skille setter marxist-leninistene opp

STORSUL ALLTID LIKE REAKSJONÆR

Som mange studenter alt veit, har Studenttingets formann, Stein Storsul, gjort noen drabelige forsøk på å splitte folkets kamp ved å sette studentene opp mot hagekolonistene på Sogn. I "Universitas" av 14. sept 1971 skriver han hva han mener om studentenes kamp mot adgangsregulering og lukking av studier. Vi siterer:

"En bør her nøye overveie å opprette en nasjonal opptakssentral for de akademiske studiene. Gjennom en slik institusjon kan en få fordelt studenttilgangen til landets læresteder. Dette vil imidlertid ikke avhjelpe krisen, da det totale antall studieplasser er for lite. En må derfor akseptere nødvendigheten av regulering av studenttilgangen" (Vår uth.)

Og seinere i artikkelen:

"En må vise evne til en holdning til problemene også utover det å lage aksjoner når et institutt står i fare for å lukkes."

Vi spør: Har Sosialøkonomisk Allmannamøte fremdeles tillit til Storsul?!

Solidaritetsarbeidet styrker vår egen kamp

parolen: "Tjen folket!" Derfor reiser vi kamp for de nære krava i dag, mot forverringa, samtidig som vi peker på at denne kampen aldri kan vinnes definitivt innafør kapitalismen, at det bare er sosialismen som virkelig kan ivareta folks interesser.

Kjeldstadli & Co. kommer fullstendig galt ut å kjøre fordi de overfører et skille som Lenin og Gramsci satte mellom forskjellige former for bevissthet, til forskjellige typer kamp. Lenin skilte mellom "trade-unionistisk" (fagforenings-) bevissthet og revolusjonær sosialistisk bevissthet. Gramsci snakket om korporativ og hegemonisk bevissthet. Men Kjeldstadli og Seierstad forkludrer hele saken ved å la det gjelde forskjellige typer kamp, som ikke står i forbindelse med hverandre.

Dermed underslår de det faktum at en kamp som føres av arbeidere med fagforeningsbevissthet, utmerket godt kan være et ledd i kampen for revolusjonen, selv om arbeiderne ikke subjektivt skjønner det. Kjeldstadli & Co. greier ikke å skjelne mellom objektiv rolle og subjektiv bevissthet. Dessuten later det til at de går i spinn i sine egne begreper ved å sette likhetstegn mellom korporativ og defensiv, hegemonisk og offensiv. Er f. eks. ikke EEC-kampen i dag en defensiv kamp, forsåvidt som den tar sikte på å beskytte nasjonal sjølråderett og visse politiske rettigheter? Peker den ikke samtidig framover mot den sosialistiske revolusjonen i og med at den retter spyddoden mot monopolkapitalen og imperialismen og vil svekke deres stilling, hvis den føres riktig? Når en revolusjonær bevegelse i et land oppretter røde baser og starter geriljakrig, kan det ikke da hende at det vil gå en lang periode med strategisk defensiv kamp, samtidig som kampen er ytterst revolusjonær, eller for å bruke Kjeldstadlis ord: hegemonisk!

Det viser seg altså at Kjeldstadlis "flotte" ideologiske sammensurium ikke holder ved nærmere gjennomgåelse. Vi mener formann Mao har truffet spikeren på hodet når det gjelder å karakterisere slikt rør: "Idealisme og metafysikk er de letteste ting i verden, fordi folk kan prate så mye tull de bare vil uten å måtte basere det på den objektive virkelighet eller få det prøvet i forhold til virkeligheten."

NÅR BORGERNE SNAKKER SANT

Fra "Kapital" har vi henta følgende skarpskudd: "Prisstopp" er en moderne narrete som en del finans-, pris-, og statsministre iklær seg. Kanskje er det også en form for okkultisme, troen på ordenes magi, at det kan gå troll i ord. Man fatter ikke moderne politikk hverken i øst eller i vest, i SUF, AUF eller Unge Høyre, om man ikke har dette for seg.

Arnliot Strømme Svendsen, professor.

Høyremannen og rektoren fra NHH i Bergen har så rett, så rett, men vi vil nå i sannhetens navn hevde at nettopp marxist-leninistene har avslørt dette narrespillet og påpekt svineriet gang etter gang.

Ideen om at det ikke lenger er så viktig å drive solidaritetsarbeid for Indokinas folk, at kampen som føres der nå kan klare seg uten sterk støtte, og at det er riktig at vi bare konsentrerer oss om vår egen kamp mot EEC, får av og til en viss tilslutning. Universitetet SFs forslag om at alle DNS' midler skal gå til anti-EEC-arbeid, og ikke noe til Solidaritetskomiteen for Vietnam, er et utslag av dette. Vil dette styrke kampen mot EEC? Vi mener nei.

Når vi kjemper mot USA-imperialismen, støtter de folkene som mest direkte kjemper mot den, og bidrar til å rykke områder ut av imperialismens kontroll, svekker vi de andre imperialistiske maktenes, f.eks. Vest-Tyskland som er avhengig av et noenlunde sterkt USA for å kunne fortsette sin ekspansjon, enten det er mot øst eller nord. Og omvendt: Når vi kjemper mot EEC, svekker vi USA-imperialismen og støtter folkene i Indo-Kina. For hvis Vest-Tysklands ekspansjon hemmes, vil USA måtte beholde sine styrker i Europa, og er ikke i stand til å sette dem inn mot andre frigjøringsbevegelser.

Lokale framstøt krever lokal kamp

Marxist-leninistene starter instituttaviser

Studentene rammes i dag av forverring på tre måter: Ved dårligere økonomiske kår, dårligere arbeidsforhold og dårligere boligsituasjon.

Det har vært få åpne rasjonaliseringsframstøt på universitetet etter at studentene slo tilbake Fjeld-Halvorsen-komiteens vektallforslag på HF. I stedet har studenter og lærere fått merke virkningene av den omfattende krisa: mangel på bevilgninger til stillinger, undervisning, lokaler etc. SV-fakultetet er dimensjonert for 1600 studenter og HF for 2000. I dag er det henholdsvis over 4000 og 6400 studenter på disse fakultetene. Tallene taler for seg sjøl.

TO SLAGS TAKTIKK:

Det er en klar sammenheng mellom krisa og OKs forslag. Begge deler har

Imperialismen er internasjonal, og kampen mot den må følgelig være internasjonal. Kampen mot EEC kjemper vi sammen med alle andre folk som kjemper mot imperialismen.

USA er fremdeles verdens ledende imperialistiske makt. Den utgjør stadig den største trussel mot alle folk som kjemper for sin frihet. USA-imperialismen angripes hardest i Indo-Kina, her lider den sine største nederlag. Det er følgelig ved å yte maksimal støtte til folkene i Indo-Kina at vi bekjemper USA-imperialismen mest effektivt.

For å bygge opp en breiest og sterkest mulig motstandsfront har Solidaritetskomiteen valgt å samle flest mulig rundt parolene "USA ut av Indokina" og "Støtt PRRs 7-punktsprogram". Dette betyr ikke at Solkoms parolegrunnlag er forlatt, men at organisasjoner og folk utenfor fronten inviteres til å lage et aksjonsfellesskap på et breiere grunnlag. Dette grunnlaget vil prege Vietnamuka 19.-25. oktober. Etter vår mening må denne uka bære preg av at vi nå fører kamp for vår egen sjølstendighet, og bli en sterk manifestasjon til støtte for folk som fører en enda hardere kamp for sin sjølstendighet.

som årsak at monopolkapitalen trenger større mengder akademisk arbeidskraft, men ikke er villig til å betale det en skikkelig utdanning koster. Krisa og OK er virkemidler som brukes for å oppnå samme mål, det dreier seg bare om forskjellig taktikk. Krisa brukes som argument for innføring av OK, eller om man vil: OK lanseres som "løsningen på krisa". Vi har alt sett at krisa har presset fram tiltak på enkelte institutter, i retning av at de "rasjonaliserer seg sjøl".

LOKALE FRAMSTØT - LOKAL KAMP Krisa på universitetet er ikke lenger begrenset til noen få institutter, den velter fram på brei front. Men utslagene av krisa er forskjellig på de forskjellige instituttene. Derfor må studentene og lærerne på hvert institutt stille lokale krav og reise lokale kamper.

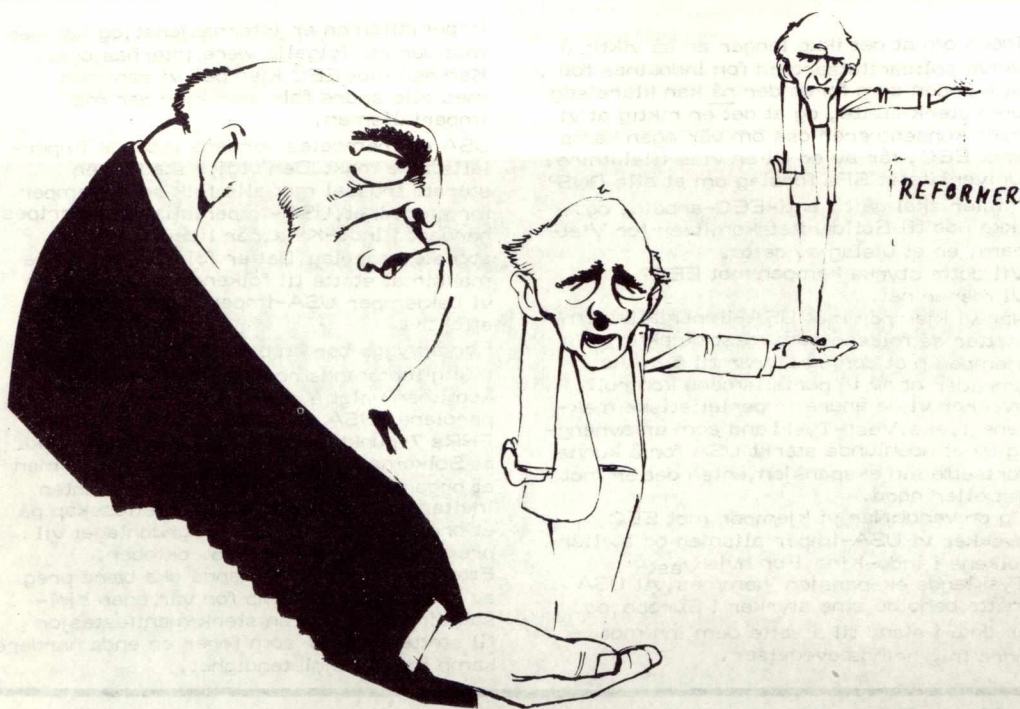
Det er dette som er bakgrunnen for at marxist-leninistene i dette semestret har gått i gang med lokale instituttaviser. Meningen med disse er å analysere de særegne forholda på instituttet ut fra marxismen-leninismen-Mao Tsetungs-tenkning, stille lokale krav og mobilisere til kamp for dem: Vi vil sitere fra et par av de instituttavisene som nylig er kommet ut:

Fra historie: "Rød dag på historie. Tese: Jo flere m-l-ere på instituttet, desto bedre for kampen mot krisa på instituttet, for kampen mot EEC, i det heile tatt for bedre kår for folket.

Det er ut fra denne tesen at vi idag sprer m-l-analyse og propaganda på instituttet. Idag trues vi fra flere hold: Krisa på instituttet, Ottosenkomiteen skal opp i Stortinget i nær framtid, og ikke minst, EEC-medlemskap truer om hjørnet. Hvordan forsvarer vi oss mot dette? - Ved lokal organisering, ved organisering der vi møter problemene. Mendette er ikke nok, Det skal en riktig politikk til for å vinne fram. Her kommer vårt viktige bidrag inn: marxismen-leninismen Mao Tsetungs-tenking... Men dette er likevel seire som vil bli undergravd av monopolkapitalen. Om folk skal oppnå varige resultater, må klassekampen utvikles til en sosialistisk revolusjon."

Fra psykologi: "... Vi oppsummerte tidligere aksjoner både på inst. og på andre plasser, og skjønnte nødvendigheten av å mobilisere alle studentene rundt interessekrava. Linjen for kampen har vi lansert i avisa vår, og fått oppslutning om på et godt besøkt allmannamøte. . . Vi mener erfaringene har lært oss at m-l-erne må utgjøre den drivende krafta i kampen på instituttet. . . . Og fordi vi tror kampen på instituttet blir sterkere med revolusjonære i spissen, vil vi arbeide aktivt for å rekruttere flere medlemmer til SUF(m-l). Dette prinsippet vil vi aldri bryte, uansett hvor mye de "revolusjonære" i SF og NKP måtte skrike opp om "sektarisme" og "splitting".

Arbeiderkomiteen inviterer til landsomfattende universitetskonferanse om EEC.

RØDKLEDD REFORMISME FRA KJELDSTADLI

Studentene er i bevegelse mot venstre. Dette har også lederne i USF oppfattet. Derfor har de i den siste tida lansert en del utkjør som skal få dem til å se røde og revolusjonære ut. Samtidig som de også forsøker å gi dette en »ideologisk» begrunnelse.

Men undersøker vi denne uklare ideologiske blandingen nærmere, finner vi at det i virkeligheten dreier seg om en gammel vin på ny flaske, om enn uklar og grumsete. Vi skal her ta for oss noe av det verste grumset som et av sentralstyremedlemmene i SF, Knut Kjeldstadli, prøvde å servere i et foredrag i DNS.

Først sier Kjeldstadli seg enig i Engels og Lenins analyse av staten, men lengre ut i foredraget kommer det: "Det finnes grader av diktatur, grader av makt og av makt også nå." Han snakker om å stille "krav om arbeidermakt, selvråderett og autonomi."

Hvordan henger dette egentlig sammen? Lever vi ikke under borgerskapets diktatur, som er noe kvalitativt forskjellig fra arbeiderklassens politiske, økonomiske og militære herredømme? Er det her snakk om grader, slik at vi kan ha 90% borgerlig diktatur og 10% arbeidermakt? Eksisterer det noe "makt-vakuum" innfor kapitalismen hvor vi kan skynde oss å stappe inn reformer?

Grunnen til at Kjeldstadli kommer opp i dette uføret er at han forveksler borgerskapets forskjellige taktikk for å opprettholde sitt diktatur med grader av diktatur. I tider med økonomisk stabilitet gjør det borgerlige demokratiet med parlamentariske organer, en del borgerlig-demokratiske rettigheter osv. den beste formen for herredømme som borgerskapet kan tenke seg. Kapitalismen forutsetter en høyt utviklet teknikk, fleksibilitet, mobilitet osv. som best kan ivaretas ved at folk tilsynelatende har noe å si, mens alle vesentlige avgjørelser i virkeligheten fattes av monopolkapitalen til dens fordel. Om enkelte mindre avgjørelser

EEC - en imperialistisk trusel - også mot universitetet

Hva kan studenter og lærere gjøre? EEC-medlemskap vil få store konsekvenser for oss. Muligheten for a reise motstand er stor. Universitetet i Oslo er landets største arbeidsplass. Vi kan spille en viktig rolle i kampen. Men det forutsetter at vi kommer til klarhet i hva vi kan oppnå og hvordan vi kan oppnå det. En generalstreik på lærestedene nar forhandlingsresultatet foreligger vil være en stor seier. Er dette mulig?

For å klarlegge videre retningslinjer på grunnlag av de erfaringer som eksisterer, inviterer Arbeiderkomiteen til en universitetskonferanse om EEC. Skal vi oppnå noe må vi gjøre det sammen. Derfor vil konferansen være landsomfattende med folk fra Tromsø, Trondheim, Bergen o. a. Derfor vil det komme representanter fra mange grupperinger av EEC-motstandere fra Studentmallaga til tagutvalg. Derfor vil vi at *du* skal komme!

Sted og tid. Blindern søndag 17. oktober kl. 10 til ca. kl. 17.

ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID

skulle gå i mot monopolkapitalens kort-siktige interesser. Ljener det bare til å lulle folk inn i troen på at de virkelig har noe å si. (Dette slår Kjeldstadli selv fast.) Men når økonomien svekkes, og i det øyeblikk det oppstår alvorlige kriser, ser vi hvor mye de politiske rettighetene er verdt. Borgerskapet tar ingenting for å fjerne alle de vakre politiske rettighetene og innføre fascismen, et åpent terroristisk styresett, for å styrke grepet om utbyttinga. Kjeldstadli la i foredraget sitt stor vekt på forskjellen mellom Norge og Hellas. Men det økonomiske systemet er likt i begge land og de samme Nato-planene gjelder for Norge som for Hellas. Forskjellen ligger nettopp i ulik økonomisk utvikling som har ført til at borgerskapet har brukt ulik taktikk i de to land.

I dag vet vi at EEC, med den vest-tyske imperialismen i spissen, sikler etter oljen langs Norskekysten. Samtidig vet vi hvilke planer NATO har i bakhånd for Norge. I denne situasjonen er det uansvarlig og livsfarlig å snakke om at borgerskapet og monopolkapitalen like gjerne kan styrtes ved fredelige midler som ved væpnet revolusjon. Det er uansvarlig og livsfarlig ikke å ville se i øynene at det norske folket kan komme til å stå overfor ikke bare det norske borgerskapets stat, men også den vest-tyske imperialismens stat eller USA-imperialismens stat eller sosial-imperialismens stat.

Kjeldstadli trekker opp fire deler av staten (voldsapparat, administrasjon, regjering og parlamentariske organer) og påstår at de i nevnte rekkefølge er mindre og mindre knyttet til monopolkapitalen. Han sier at "voldsapparatet er lite betydningsfullt for utøvelsen av det borgerlige herredømmet i dag. Vi vil spørre: Har Kjeldstadli aldri opplevd at man kan oppnå saker og ting ved å true med å bruke vold? Ved å spre forventning om det? Hvem ville f. eks. betale skatt, om han ikke regnet det for sikkert at han ville bli satt i kasjotten (altså med vold!) hvis han ikke gjorde det? Er politaksjonene mot streikende arbeidere og demonstranter i det siste kanskje bare tilfeldigheter? Er ikke hensikten å statuere eksempler? Dessuten: Hva betyr de stadige forslagene til effektivisering av politiet? Hva betyr NATO-øvelser som "Good Heart"? Er det kanskje noe staten finner på fordi den ikke har noe annet å gjøre, eller forbereder den seg på noe?

Selvsagt består staten av ulike deler. Det er bare det at voldsapparatet alltid utgjør den mest sentrale delen. Hva skjer f. eks. med delene under et fascistisk kupp? Går ikke de tre første sammen i en enhet med den åpne terroristiske våpenmakta som det sentrale, mens parlamentet settes ut av spill?

Væpna kamp nødvendig

Kjeldstadli skriker opp om at det er "idealistisk framtidsforskning" å påstå at den norske arbeiderklassen må være forberedt på å gjennomføre revolusjonen med våpen i hånd. Vi vil spørre Kjeldstadli: Hva er det du baserer deg på, hvis du overhodet uttaler deg seriøst om at det vil komme en sosialistisk revolusjon? Er det ikke på en vitenskapelig analyse av erfaringer som arbeiderklassen og folkene over hele verden har høstet opp gjennom historien? Disse erfaringene er helt entydige: Den eneste måten arbeiderklassen og resten av folket kan etablere sitt herredømme på, er ved å knuse det borgerlige statsapparatet med våpen i hånd, under væpnet kamp. Skulle det vise seg at arbeiderklassen og dens allierte er så godt rustet at borgerskapet likevel ikke setter inn voldsapparatet for å beskytte interessene sine, er det OK. Men foreløpig i historia har vi ikke sett noen slike eksempler! Tvert imot har vi sett en rekke eksempler på det motsatte: Etter 2. verdenskrig solgte lederne i det franske kommunistpartiet folkehæren som var møysommelig bygd opp, for et par plasser i regjeringen. I Indonesia pratet kommunistpartiet om væpnet revolusjon uten å forberede massene på den. Under ledelse av KKP har det kinesiske folket kjempet seg fram til seieren med våpen i hånd. I India lullet lederne folket inn i troen på at det ikke var nødvendig, at man kunne gå den vestlige, parlamentariske veien. Hva viser disse erfaringene oss?

Økonomisme?

Kjeldstadli anklager SUF(m-l) for et økonomistisk (!) avvik fra marxismen. Et avvik som skal bestå i å bare føre defensiv interessekamp, å føre lønns-kamp mot forverring, en kamp mot økt utbytting.

FORTSETTELSE SIDE 2

FORSVAR STREIKERETTEN! STØTT AUSTAD-ARBEIDERNE

18 MANN PÅ AUSTAD TRELASTLAGER VED TROMSØ ER I STREIK. KRAVENE ER: TIMELØNNA OPP FRA 11,50 TIL 13,50, SKIKKELIGE SANITÆRE FORHOLD PÅ ARBEIDSPlassen.

BEDRIFTSLEDELSEN HAR SATT INN STREIKEBRYTERE, MEN VED HJELP AV ARBEIDERE FRA BEDRIFTER I NÆRHETEN HAR STREIKEVAKTENE NÅ GREID Å HINDRE DETTE.

BYGNINGSARBEIDERFORBUNDET HAR TATT AVSTAND FRA STREIKEN. NOK EN GANG VISER DET SEG AT ARBEIDERE I STREIK IKKE FAR DEN NODVENDIGE STØTTE FRA SIN ORGANISASJON.

AUSTAD-ARBEIDERNE KAMP ER RETTFERDIG. DE HAR MEKTIGE OG VEL ORGANISERTE MOTSTANDERE. VÅRE STREIKENDE KAMERATER ER FÅ, SAMLET ER VI MANGE OG STERKE. VI ARBEIDSFOLK MÅ STØTTE OPP UNDER DE STREIKENDE PÅ AUSTAD. DE KJEMPER VÅR FELLES KAMP.

GJØR NOE NÅ!
FREM STØTTERESOLUSJON I DIN ORGANISASJON!
SEND PENGESTØTTE!
SEND STØTTEERKLÆRINGER!

Send til: Streikekomiteen, c/o Inge Johansen, Tomasjord, 9020 Tromsøstaden.

SEIER FOR AUSTAD-ARBEIDERNE - EN SEIER FOR ALLE ARBEIDERE!

«Da staten er oppstått av behovet for å holde klasse-motsetninger i sjakk, men samtidig er oppstått midt oppe i konflikten mellom disse klassene, så er den i regelen den mektigste økonomisk herskende klassen stat. Denne klasse blir ved hjelp av staten også den politisk herskende klasse og får på denne måten nye midler til å holde den undertrykte klassen nede og utbytte den ...»

FR. ENGELS.